

[Svend Jørgensen.]

offentliggørelse, såsnart socialdemokratiet har tilendebragt disse overvejelser vedrørende partiets forslag. Det er i øjeblikket det eneste, vi venter på. Det ligger altså i den højtærede ministers hånd at få fremskyndet disse overvejelser. Når de er endt, kommer betænkningen, og hvis ikke ganske særlige forhold indtræffer, håber jeg, det sker i løbet af november måned. Så bliver det altså den højtærede ministers opgave på grundlag af de 7 forslag og på grundlag af andet at udarbejde og fremsætte forslag her i tinget. Vi er rede til fordomsfri forhandling herom, ligesom vi håber, at de øvrige partier er det, men hvis ikke et forslag fremkommer fra ministeren, forbeholder vi os at fremsætte vort eget forslag og at gøre det endnu i dette folketingsår. Folkepensionen er nemlig så stor en tanke og har beskæftiget befolkningen så længe, at den ikke lader sig afvise. Der bliver sagt, at vi ikke har råd til at gennemføre den i øjeblikket. Lad mig derved sige, at den økonomiske krise varer vel ikke altid.

Jeg minder om, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har udtalt, at vi i løbet af de 9 år, der er gået siden befrielsen, har haft ikke mindre end 3 valutakriser, hvoraf de to er overvundet. Den nuværende krise kan vi også overvinde, hvis vi selv vil, og det radikale venstre har i hvert fald vist, at vi vil. Det radikale venstre kan ikke og vil ikke slippe tanken om den almindelige folkepension, den største sociale tanke i vor tid. Når dette finansår udløber, er der i nationalbanken hensat et beløb på 180 mill. kr. eller nok til at afholde merudgiften ved folkepensionen efter vort forslag det første år.

Jeg har gerne villet give disse oplysninger og griber lejligheden dertil nu; men tilbage til udgangspunktet, den særlige ydelse. Det radikale venstre er som sagt villigt til at se på forslaget, som vi er velvilligt indstillet overfor. Jeg forstår, at man ønsker udvalgsbehandling, og det skal jeg ikke modsætte mig. For fuldstændighedens skyld skal jeg oplyse, at vi kan ikke medvirke til gennemførelse af det kommunistiske lovforslag.

Ragnild Andersen: På mit partis vegne skal jeg sige, at vi kan tilslutte os det lovforslag, der er fremsat af den højtærede

socialminister. Vi behandler jo i dag to lovforslag; det ene er ministerens forslag, det andet er mit partis forslag. Ministerens forslag går, som det allerede er sagt her i dag, ud på at give rentemodtagerne en eengangsydelse på 100 kr. til enlige og 150 kr. til ægtepar og samtidig at give de enlige mødre, som er berettiget til at få deres børnebidrag udlagt af det offentlige, et beløb på 100 kr. Hertil kommer så lommepegebøbet til rentemodtagerne på alderdomshjem, som også er højest påkrævet; det er også en eengangsydelse på 16, 20 og 25 kr. til enlige og det dobbelte til ægtepar. Også det finder mit parti anledning til at gå ind for og ligeledes det princip, der er nedlagt i dette, at give disse mennesker i kommunegruppe II og III lidt mere i betragtning af, at de ikke har fået del i den udligning, der blev gennemført den 1. april for de øvrige rentemodtagere.

Jeg er ganske enig med de andre ordførere, der har haft ordet i dag, i anbefalingen af ministerens forslag. Det, der undrer mig, er, at de øvrige partier afviser, at der samtidig gennemføres det af mit parti fremsatte forslag. Det ærede medlem hr. Kaj Andresen erklærer, at det er en genganger. Ja, det er en genganger. Måske synes det ærede medlem også, at det er en ubehagelig genganger. Men det er mere end en genganger. Det kommunistiske forslag er et forslag, der i ånd og bogstav udtrykker opfyldelsen af løfter, som netop det ærede medlems parti har givet befolkningen, så hvis det ærede medlem havde sagt, at det er en meget ubehagelig genganger, så kunne jeg have forstået det. Men det ærede medlem nøjes med her fra denne talerstol at sige, at han kun kender det kommunistiske forslag som en genganger, der hører hjemme i en større sammenhæng. Det er lidt for let at prøve at fejle det kommunistiske forslag af bordet med en sådan udtalelse.

Det kommunistiske forslag indeholder for det første, at man opfylder det løfte, der nu ved to folketingsvalg er givet vælgerne — og først og fremmest af regeringspartiet — om at ophæve zonegrænserne og skabe en udligning, hvorved renten med tillæg forhøjes for kommunegrupperne II og III til rentens størrelse i kommunegruppe I. For det andet foreslår vi at forhøje grundbeløbene med 200 og 300 kr. om året til